

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 205/2013

z dnia 7 marca 2013 r.

rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 2/2012 na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej, wysyłanych z Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Filipin, oraz zamykające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych przez to rozporządzenie wobec przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części wysyłanych z Malezji i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i Tajlandii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

(1) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 2/2012⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe w wysokości 24,7 % na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) na wszystkie przedsiębiorstwa z wyjątkiem tych wymienionych w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w następstwie przeglądu wygaśnięcia środków wprowadzonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1890/2005⁽³⁾ („rozporządzenie pierwotne”). Środki te będą dalej zwane „obowiązującymi środkami” lub „środkami pierwotnymi”, a dochodzenie, które doprowadziło do wprowadzenia środków rozporządzeniem pierwotnym, będzie dalej zwane „dochodzeniem pierwotnym”.

1.2. Wszczęcie postępowania

(2) Po konsultacji z Komitetem Doradczym i ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody *prima facie* uzasadniające wszczęcie dochodzenia na podstawie art. 13 ust. 3

i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, Komisja Europejska („Komisja”) podjęła decyzję o wszczęciu z własnej inicjatywy dochodzenia w sprawie możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych w odniesieniu do przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części pochodzących z ChRL oraz poddanie rejestracji przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części wysyłanych z Malezji, Tajlandii i Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji, Tajlandii i Filipin.

(3) Dochodzenie wszczęto w dniu 15 czerwca 2012 r. rozporządzeniem Komisji (UE) nr 502/2012⁽⁴⁾ („rozporządzenie wszczynające”).

(4) Komisja dysponowała dowodami *prima facie*, że po wprowadzeniu środków w wyniku dochodzenia pierwotnego nastąpiła istotna zmiana struktury handlu w zakresie wywozu z ChRL, Malezji, Tajlandii i Filipin do Unii, która nie ma racjonalnych przyczyn lub uzasadnienia, poza wprowadzeniem przedmiotowych środków. Wskazana zmiana wynikała rzekomo z przeładunku w Malezji, Tajlandii i na Filipinach niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części, pochodzących z ChRL i przeznaczonych do Unii.

(5) Ponadto z dowodów wynika, że skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny. Dowody wskazują, że zwiększenie przywozu z Malezji, Tajlandii i Filipin nastąpiło po cenach niższych od ceny niewyrządzającej szkody ustalonej w dochodzeniu pierwotnym, skorygowanej w celu uwzględnienia wzrostu cen surowców.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 5 z 7.1.2012, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 302 z 19.11.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 153 z 14.6.2012, s. 8.

(6) Wreszcie, istnieją dowody, że ceny niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części wysyłanych z Malesji, Tajlandii i Filipin są cenami dumpingowymi w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej w trakcie dochodzenia pierwotnego, skorygowanej w celu uwzględnienia wzrostu cen surowców.

1.3. Dochodzenie

(7) Komisja oficjalnie poinformowała o wszczęciu dochodzenia władze ChRL, Malesji, Tajlandii i Filipin, producentów eksportujących w tych państwach oraz znanych zainteresowanych importerów unijnych i przemysł unijny.

(8) Formularze dotyczące zwolnienia zostały przesłane do producentów lub eksporterów z Malesji, Tajlandii i Filipin znanych Komisji lub za pośrednictwem misji krajów, których dotyczy dochodzenie, przy Unii Europejskiej. Kwestionariusze zostały przesłane do producentów lub eksporterów w ChRL znanych Komisji lub za pośrednictwem misji ChRL przy Unii Europejskiej. Kwestionariusze wysłano również do znanych Komisji importerów w Unii.

(9) Zainteresowanym stronom dano możliwość przedstawienia uwag na piśmie oraz zgłoszenia wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w rozporządzeniu wszczynającym. Wszystkie strony poinformowano, że brak współpracy może spowodować zastosowanie art. 18 rozporządzenia podstawowego oraz oparcie ustaleń na dostępnych faktach.

(10) Siedmiu producentów lub eksporterów z Malesji, sześciu z Tajlandii i trzech z Filipin wraz z ich przedsiębiorstwami powiązanymi w ChRL w stosownych przypadkach przedstawiło odpowiedzi na formularze dotyczące zwolnienia. Oświadczenia dwóch przedsiębiorstw malesyjskich, jednego tajlandzkiego oraz jednego filipińskiego odrzucono z przyczyn formalnych, ponieważ stwierdzono, iż przedmiotowe przedsiębiorstwa nie są producentami produktu objętego dochodzeniem lub po złożeniu formularza dotyczącego zwolnienia nie współpracowały lub też przedstawiły formularz dotyczący zwolnienia na bardzo późnym etapie dochodzenia.

(11) Odpowiedzi na kwestionariusz otrzymano od dwóch chińskich eksporterów i czterech unijnych importerów lub grup importerów.

(12) Komisja odbyła wizyty weryfikacyjne w pomieszczeniach następujących przedsiębiorstw:

- MCP Precision Sdn. Bhd. (Malesja)
- Sofasco Industries (M) Sdn. Bhd. (Malesja)
- Tigges Fastener Technology Sdn. Bhd. (Malesja) oraz powiązanego z nim przedsiębiorstwa handlowego Tigges Fastener Trading Sdn. Bhd. (Malesja)
- Tong Heer Fasteners Co. Sdn. Bhd. (Malesja)
- Well Union Metal Sdn. Bhd. (Malesja) oraz powiązanych z nim przedsiębiorstw na Tajwanie: Linkwell Industry i Linkfast Industry
- A.B.P. Stainless Steel Fastener Co., Ltd. (Tajlandia)
- Dura Fasteners Co., Ltd. (Tajlandia)

— Taiyo Fasteners Co., Ltd. (Tajlandia)

— Tong Heer Fasteners Co., Ltd. (Tajlandia)

— TPC Stainless & Steel Fasteners Co., Ltd. (Tajlandia) oraz powiązanych z nim przedsiębiorstw TPC Fasteners Co. Ltd, Thai Phaisarn Fastening Co. Ltd. i Phaisarn Fastening Ltd. Part. (Tajlandia)

— Multi-Tek Fastenres Inc. (Filipiny) oraz powiązanego z nim przedsiębiorstwa na Tajwanie Multi-Tek Fasteners & Parts Manufacturer Inc.

— Phil Shin Works Corporation (Filipiny)

— Rosario Fasteners Corporation (Filipiny) oraz powiązanego z nim przedsiębiorstwa na Tajwanie Lu Chu Shin Yee Works Co., Ltd.

1.4. Okres sprawozdawczy i okres objęty dochodzeniem

- (13) Okres sprawozdawczy („OS”), tj. okres, w którym wykonano badania wartości dodanej oraz dumpingu lub zaniżania cen, obejmował 12 miesięcy, począwszy od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 31 marca 2012 r. Okres objęty dochodzeniem („OD”), tj. okres, w którym zbadano zmiany w strukturze handlu oraz możliwe obejście środków, obejmował okres od wprowadzenia środków pierwotnych do końca OS.

2. WYNIKI DOCHODZENIA

2.1. Uwagi ogólne

- (14) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego ocenę występowania obchodzenia środków przeprowadzono, poddając kolejno analizie: ewentualne zmiany w strukturze handlu między ChRL, trzema państwami objętymi dochodzeniem i Unią; wynikanie tej zmiany z praktyki, procesu lub prac niemających wystarczających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia, poza nałożonym cłem; istnienie dowodów szkody lub osłabienia skutków naprawczych cła pod względem cen lub ilości produktu objętego dochodzeniem; istnienie dowodów występowania dumpingu w odniesieniu do wartości normalnych uprzednio ustalonych w dochodzeniu pierwotnym, w razie potrzeby zgodnie z przepisami art. 2 rozporządzenia podstawowego.

2.2. Produkt objęty postępowaniem i produkt objęty dochodzeniem

- (15) Produktem, którego dotyczy możliwe obejście, są niektóre elementy złączne ze stali nierdzewnej oraz ich części pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, obecnie objęte kodami CN 7318 12 10, 7318 14 10, 7318 15 30, 7318 15 51, 7318 15 61 i 7318 15 70 (zwane dalej „produktem objętym postępowaniem”).
- (16) Produkt objęty dochodzeniem jest taki sam, jak produkt objęty postępowaniem, ale wysyłany z Malesji, Tajlandii i Filipin, zgłoszony lub niezgłoszony jako pochodzący z Malesji, Tajlandii i Filipin, objęty obecnie tymi samymi kodami CN co produkt objęty postępowaniem („produkt objęty dochodzeniem”).

(17) Dochodzenie wykazało, że elementy złączne ze stali nierdzewnej oraz ich części, zgodne z powyższą definicją, wywożone z ChRL do Unii oraz produkty wysyłane z Malezji, Tajlandii i Filipin do Unii posiadają te same podstawowe właściwości fizyczne i techniczne oraz te same zastosowania, a zatem należy je uważać za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

2.3. Ustalenia w odniesieniu do Filipin

2.3.1. Poziom współpracy

(18) Jak wspomniano w motywie 10 powyżej, tylko trzy przedsiębiorstwa z Filipin (jedno z nich później nie zostało uznane za producenta lub eksportera produktu objętego dochodzeniem) złożyły formularz dotyczący zwolnienia. W związku z tym w OS współpracujące przedsiębiorstwa reprezentowały 10 % filipińskiego wywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii.

(19) Ponadto dwóch chińskich producentów i eksporterów udzieliło odpowiedź na pytania zawarte w kwestionariuszu, jednakże żaden z nich nie dokonywał wywozu do Filipin w OD.

(20) Biorąc pod uwagę stosunkowo niski poziom współpracy ze strony zainteresowanych przedsiębiorstw filipińskich oraz chińskich, ustalenia w odniesieniu do przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części z Filipin do Unii i wywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL na Filipiny musiały być dokonane na podstawie dostępnych faktów, zgodnie

z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku wykorzystano dane z bazy danych Eurostatu do określenia całkowitej wielkości przywozu z Filipin do Unii, a chińskie statystyki dotyczące przywozu – do określenia całkowitego wywozu z ChRL na Filipiny.

(21) W odniesieniu do chińskich statystyk dotyczących wywozu należy zauważyć, że statystyki przepływów handlowych między ChRL i Filipinami dotyczą wszystkich produktów objętych kodem HS, a zatem większą grupę produktów niż produkt objęty postępowaniem i produkt objęty dochodzeniem. Biorąc jednak pod uwagę bardzo wyraźną tendencję widoczną w tym obszarze, dane te można wykorzystać do ustalenia zmian w strukturze handlu.

(22) Ponadto jako dodatkowe źródło informacji wykorzystano dane przedstawione przez władze filipińskie. Mimo że dane te nie były pełne i wystarczająco szczegółowe, aby można je było wykorzystać jako jedyne źródło, były one odpowiednie do sporządzenia zestawienia struktury handlu.

2.3.2. Zmiana struktury handlu

(23) Po wprowadzeniu pierwotnych środków w odniesieniu do przywozu z ChRL przywóz z Filipin do Unii produktu objętego dochodzeniem wzrósł nagle i w znacznym stopniu. Z minimalnego poziomu poniżej 100 ton rocznie w latach 2004–2005 wzrósł do ponad 12 000 ton w OS.

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	OS
Ilość (t)	69	23	1 369	6 048	7 046	5 406	15 580	14 528	12 075

Źródło: Eurostat.

(24) W tym samym czasie wywóz z Chin na Filipiny wyraźnie wzrósł od roku 2004 do OS z 1 100 ton do ponad 15 000 ton.

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	OS
Ilość (t)	1 104	2 022	2 107	3 727	3 856	7 513	11 262	15 553	15 632

Źródło: Chińskie statystyki dotyczące wywozu (baza danych Global Trade Atlas).

(25) Powyższe dane wyraźnie wskazują, że przywóz z Filipin do Unii był niski w latach 2004–2005. Po wprowadzeniu środków wobec ChRL w 2006 r. przywóz ten jednak nagle wzrósł i częściowo zastąpił wywóz z ChRL na rynek unijny pod względem ilości. Ponadto od czasu wprowadzenia obowiązujących środków nastąpił znaczący spadek wywozu z ChRL do Unii (70 %). Należy także zauważyć, że dane otrzymane od filipińskich władz potwierdzają, iż jedynie niewielka część przywozu z ChRL została dopuszczona do obrotu na filipińskim obszarze celnym. Większość przywozu była kierowana do specjalnych stref ekonomicznych.

2.3.3. Charakter praktyki związanej z obchodzeniem cła

(26) Artykuł 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego zawiera wymóg, zgodnie z którym zmiana struktury handlu

powinna wynikać z praktyki, procesu lub prac niemających racjonalnych przyczyn ani ekonomicznego uzasadnienia poza nałożonym cłem. Praktyki, proces lub prace obejmują między innymi wysyłanie danego produktu, którego dotyczy środek, przez państwa trzecie.

(27) Należy zauważyć, że wywóz filipińskich przedsiębiorstw współpracujących wyniósł około 10 % całkowitego filipińskiego wywozu do Unii w OS. Pozostały wywóz można przypisać producentom, którzy nie współpracowali w toku dochodzenia, lub praktykom związanym z przeładunkiem. Ten ostatni wniosek potwierdzają również dane i informacje przedstawione przez filipińskie władze, a w szczególności fakt, że (i) większość przywozu z ChRL produktu objętego postępowaniem była skierowana do specjalnych stref ekonomicznych

i nie wprowadzono jej na filipiński obszar celny; (ii) liczba rzeczywistych podmiotów faktycznie wytwarzających produkt objęty dochodzeniem na Filipinach jest bardzo ograniczona.

- (28) Przeladunek produktów pochodzenia chińskiego na Filipinach został zatem potwierdzony.

2.3.4. Niewystarczająca racjonalna przyczyna lub ekonomiczne uzasadnienie inne niż nałożenie cła antydumpingowego

- (29) W ramach dochodzenia nie ujawniono żadnej innej racjonalnej przyczyny lub ekonomicznego uzasadnienia dla przeladunku poza unikaniem środków obowiązujących w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem. Nie znaleziono żadnych elementów innych niż cło, które można by uznać za wyrównanie kosztów przeladunku, zwłaszcza w odniesieniu do transportu i ponownego załadunku na Filipinach niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części pochodzących z ChRL.

2.3.5. Osłabienie skutków naprawczych cła antydumpingowego

- (30) W celu przeprowadzenia oceny, czy przywożony produkt objęty dochodzeniem osłabił pod względem ilości i cen skutki naprawcze obowiązujących środków wprowadzonych wobec przywozu produktu objętego postępowaniem, wykorzystano dane z bazy Eurostatu jako najlepsze dostępne dane dotyczące ilości i cen w odniesieniu do wywozu realizowanego przez przedsiębiorstwa niewspółpracujące z Filipin. Tak ustalone ceny porównano z poziomem usuwającym szkodę, ustalonym dla producentów Unii w dochodzeniu pierwotnym. Biorąc pod uwagę znaczną różnicę czasu między pierwotnym OD i OS w obecnym dochodzeniu, należało uwzględnić istotne zmiany podstawowych elementów kosztów produkcji. Zostało to odzwierciedlone w dostosowaniu ceny niewyrządzającej szkody na podstawie wzrostu cen podstawowych surowców, a w odniesieniu do pozostałych elementów kosztów produkcji i sprzedaży – na podstawie zmiany wskaźnika cen konsumpcyjnych w Unii.

- (31) Wzrost przywozu z Filipin do Unii z poziomu poniżej 100 ton w 2004 r. do ponad 12 000 ton w OS uznano za znaczny pod względem ilości.

- (32) Porównanie skorygowanego poziomu usuwającego szkodę i średnich ważonych cen eksportowych wykazało zaniżanie cen.

- (33) W związku z tym stwierdzono, że skutki naprawcze obowiązujących środków zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny.

2.3.6. Dowody na istnienie dumpingu

- (34) Wreszcie, zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oceniono, czy istnieją dowody dumpingu w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej w dochodzeniu pierwotnym.

- (35) W rozporządzeniu pierwotnym wartość normalna została ustalona na podstawie cen występujących na Tajwanie, który w ramach tamtego dochodzenia uznano za odpowiednie państwo o gospodarce rynkowej analogicznej w odniesieniu do ChRL. Biorąc jednak pod uwagę znaczną różnicę czasu między pierwotnym OD i OS w obecnym dochodzeniu, należało uwzględnić istotne zmiany podstawowych elementów kosztów produkcji. Zostało to odzwierciedlone w dostosowaniu wartości normalnej na podstawie wzrostu cen podstawowych surowców, a w odniesieniu do pozostałych elementów kosztów produkcji i sprzedaży, na podstawie zmiany wskaźnika cen konsumpcyjnych na Tajwanie.

- (36) Ceny eksportowe na Filipinach zostały ustalone na podstawie dostępnych faktów, tj. średniej ceny eksportowej niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części podczas OS, pochodzącej z danych Eurostatu. Korzystanie z dostępnych faktów spowodowane było minimalnym poziomem współpracy producentów produktu objętego dochodzeniem na Filipinach. Średnia cena eksportowa zastosowana do obliczeń została porównana z poziomem cen eksportowych dwóch współpracujących filipińskich eksporterów i okazała się być z nim zgodna.

- (37) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z powyższym wprowadzono dostosowania uwzględniające różnice w zakresie transportu, ubezpieczenia i niepodlegającego zwrotowi podatku VAT od sprzedaży eksportowej w ChRL. Zważywszy, że współpraca ze strony producentów na Filipinach i w ChRL była ograniczona, dostosowania musiały zostać określone na podstawie najlepszych dostępnych faktów. W związku z tym dostosowania w odniesieniu do transportu i ubezpieczenia zostały oparte na kosztach transportu i ubezpieczenia na tonę ustalonych w pierwotnym dochodzeniu.

- (38) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego dumping obliczono poprzez porównanie dostosowanej średniej ważonej wartości normalnej ustalonej w rozporządzeniu pierwotnym i odpowiednich średnich ważonych cen eksportowych odpowiadających przywozowi z Filipin w OS dotyczącym obecnego dochodzenia, wyrażonych jako odsetek ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem.

- (39) Porównanie średniej ważonej wartości normalnej i ustalonych w ten sposób średnich ważonych cen eksportowych wykazało istnienie dumpingu.

2.4. Ustalenia w odniesieniu do Malezji

2.4.1. Poziom współpracy

- (40) Jak wspomniano w motywie 10 powyżej, siedem malezyjskich przedsiębiorstw przedstawiło odpowiedzi na formularz dotyczący zwolnienia. Okazało się, że jedno z tych przedsiębiorstw nie jest producentem produktu

objętego dochodzeniem, natomiast pozostałe przedstawiły niepełną odpowiedź w późnym etapie dochodzenia, co uniemożliwiło uzupełnienie luk i weryfikację przedłożonych informacji i danych. Dlatego dwie odpowiedzi na formularz dotyczący zwolnienia zostały odrzucone. Pozostałych pięć współpracujących przedsiębiorstw reprezentowało jednak 93 % malezyjskiego wywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii w OS.

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	OS
Ilość (t)	1 701	1 849	7 930	13 548	13 712	9 809	9 615	13 498	13 363

Źródło: Eurostat.

- (42) Należy jednak podkreślić, że w następstwie wizyt weryfikacyjnych potwierdzono, że wspomniany wzrost wywozu z Malezji do Unii można wyjaśnić wzrostem rzeczywistej produkcji w Malezji w tym samym okresie. Współpracujące malezyjskie przedsiębiorstwa, co do których stwierdzono, że nie biorą udziału w praktykach obchodzenia środków, reprezentują 93 % wywozu do Unii. Dochodzenie wykazało, że tylko jedno z tych przedsiębiorstw było zaangażowane w przeładunek produktu objętego postępowaniem, lecz praktyka ta dotyczyła jedynie niewielkiej części jego sprzedaży i zakończyła się w 2009 r. W żadnym przypadku nie stwierdzono również, aby przedsiębiorstwa współpracujące były zaangażowane w praktykę montażu części lub półproduktów pochodzących z Chin.
- (43) Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, należy stwierdzić, że wzrost przywozu z Malezji jest uzasadniony przez wzrost produkcji krajowej. W związku z tym zmiana w strukturze handlu między Malezją i Unią nie wynika z praktyk związanych z obchodzeniem środków.

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	OS
Ilość (t)	5 373	3 308	1 290	850	453	128	367	5 546	6 715

Źródło: Eurostat.

- (46) Analizy wywozu z Tajlandii do UE należy dokonać w kontekście faktu, że od listopada 2005 r., podobnie jak wywóz z ChRL, podlegał unijnym środkom antydumpingowym⁽¹⁾. Środki te wygasły w listopadzie 2010 r. Po tym okresie nastąpił gwałtowny wzrost tajlandzkiego wywozu do Unii – z 367 ton w 2010 r. do ponad 5 500 ton w 2011 r. i ponad 6 700 ton w OS.
- (47) Należy jednak zauważyć, że w OS tajlandzki wywóz do Unii produktu objętego dochodzeniem nie jest o wiele wyższy w ujęciu bezwzględny niż w 2004 r., przed nałożeniem środków antydumpingowych na ChRL i Tajlandię. W kategoriach względnych (udział w całkowitym przywozie do Unii) przywóz z Tajlandii obniżył się z prawie 12 % do 7 %.
- (48) W dochodzeniu nie wykazano żadnych praktyk w zakresie przeładunku ani montażu części lub półproduktów pochodzących z Chin. Biorąc pod uwagę fakt, że przed wprowadzeniem środków antydumpingowych

2.4.2. Zmiana struktury handlu

- (41) Po nałożeniu pierwotnych środków na przywóz z ChRL, przywóz z Malezji do Unii produktu objętego dochodzeniem stopniowo wzrastał. Z poziomu poniżej 2 000 ton rocznie w latach 2004–2005 wzrósł do ponad 13 000 ton w OS.

2.5. Ustalenia w odniesieniu do Tajlandii

2.5.1. Poziom współpracy

- (44) Jak wspomniano w motywie 10 powyżej, sześć tajlandzkich przedsiębiorstw przedstawiło odpowiedzi na formularz dotyczący zwolnienia. Jedno z przedmiotowych przedsiębiorstw nie współpracowało na dalszych etapach procedury, co uniemożliwiło uzupełnienie luk i wstrzymało kontrolę na miejscu przedłożonych informacji i danych. W związku z tym formularz dotyczący zwolnienia przedmiotowego przedsiębiorstwa został odrzucony. Pozostałych pięć współpracujących przedsiębiorstw reprezentowało jednak 67 % tajlandzkiego wywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii w OS.

2.5.2. Zmiana struktury handlu

- (45) Po nałożeniu pierwotnych środków na przywóz z ChRL, przywóz z Tajlandii do Unii produktu objętego dochodzeniem kształtował się następująco:

produkty wywożone z Tajlandii były rzeczywiście produkowane w tym kraju, trudno jest wyciągnąć wniosek, że poprzedni poziom wywozu i poziom obecny, który jest podobny do niego pod względem wielkości, miałyby różne pochodzenie. Należy również podkreślić, że dwóch największych producentów tajlandzkich współpracujących w ramach niniejszego dochodzenia uczestniczyło także w pierwotnym dochodzeniu przeciwko Tajlandii.

- (49) Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia, należy stwierdzić, że wzrost przywozu z Tajlandii jest w dużej mierze uzasadniony wzrostem produkcji krajowej. W związku z tym zmiana w strukturze handlu między Tajlandią i Unią nie wynika z praktyk związanych z obchodzeniem środków.

3. ŚRODKI

- (50) Uwzględniając powyższe fakty, stwierdzono, że ostateczne cło antydumpingowe nałożone na przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.11.2005, s. 1.

i ich części pochodzących z ChRL obchodzone poprzez przeładunek na Filipinach, w rozumieniu art. 13 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

- (51) Zgodnie z art. 13 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia podstawowego, obowiązujące środki wprowadzone wobec przywozu produktu objętego postępowaniem powinny zatem zostać rozszerzone na przywóz produktu objętego dochodzeniem, tj. tego samego produktu, lecz wysłanego z Filipin, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący z Filipin.
- (52) Mając na uwadze niski poziom współpracy podczas obecnego dochodzenia, rozszerzenie powinno dotyczyć środka określonego w art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2/2012 w odniesieniu do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” z ChRL, a mianowicie ostatecznego cła antydumpingowego mającego zastosowanie do ceny netto na granicy Unii przed ocenieniem, wynoszącego obecnie 27,4 %.
- (53) Zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego, które stanowią, że wszelkie rozszerzone środki należy stosować do przywozu produktów wprowadzonych do Unii na podstawie rejestracji wymaganej rozporządzeniem wszczynającym, cło należy pobierać od zarejestrowanego przywozu niektórych elementów łącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części wysyłanych z Filipin.

4. ZAKOŃCZENIE DOCHODZENIA W ODNIESIENIU DO PRZYWOZU Z MALEZJI I TAJLANDII

- (54) W świetle ustaleń dotyczących Malezji i Tajlandii należy zakończyć dochodzenie dotyczące możliwego obejścia środków antydumpingowych poprzez przywóz niektórych elementów łącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części pochodzących z Malezji i Tajlandii, a wprowadzona rozporządzeniem wszczynającym rejestracja przywozu niektórych elementów łącznych ze stali nierdzewnej oraz ich części pochodzących z Malezji i Tajlandii powinna zostać zniesiona.

5. WNIOSKI O ZWOLNIENIE

- (55) Jak wyjaśniono w motywie 10, 16 przedsiębiorstw zlokalizowanych w Malezji, Tajlandii i na Filipinach przekazało odpowiedzi na formularze dotyczące zwolnienia, wnosząc o przyznanie zwolnienia z ewentualnych rozszerzonych środków, zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (56) Wnioski o przyznanie zwolnienia złożone przez przedsiębiorstwa malezyjskie i tajlandzkie nie były oceniane, ponieważ w odniesieniu do tych dwóch krajów środki nie zostają przedłużone.
- (57) Stwierdzono, że jedno z trzech przedsiębiorstw filipińskich wnioskujących o zwolnienie nie produkowało i nie eksportowało produktu objętego dochodzeniem w OD i nie można wyciągnąć żadnych wniosków co do charakteru jego działalności. W związku z tym na obecnym etapie nie można udzielić mu zwolnienia. Jeśli jednak warunki określone w art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego zostaną spełnione po rozszerzeniu obowiązujących środków antydumpingowych, przedsiębiorstwo może złożyć wniosek o przeprowadzenie przeglądu jego sytuacji.

- (58) W następstwie wizyt weryfikacyjnych potwierdzono, że pozostali dwaj filipińscy producenci eksportujący faktycznie prowadzili działalność produkcyjną w tym kraju. Stwierdza się zatem, że nie byli oni zaangażowani w obejście środków, a zatem można im przyznać zwolnienie.
- (59) Uznaje się, że w tym przypadku konieczne jest wprowadzenie specjalnych środków w celu zapewnienia właściwego stosowania takich zwolnień. Środki specjalne polegają na wymogu przedstawienia organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej zgodnej z wymogami określonymi w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Przywóz, któremu nie towarzyszy taka faktura, podlega rozszerzonemu cłu antydumpingowemu.
- (60) Od innych producentów filipińskich, którzy nie ujawnili się w ramach niniejszego postępowania i nie eksportowali produktu objętego dochodzeniem w OD i którzy zamierzają złożyć wnioski o zwolnienie z rozszerzonego cła antydumpingowego zgodnie z art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, będzie wymagane wypełnienie formularza dotyczącego zwolnienia w celu umożliwienia Komisji przeprowadzenia oceny takiego wniosku. Komisja zwykle przeprowadza także wizytę weryfikacyjną na miejscu. O ile warunki określone w art. 11 ust. 4 i art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego są spełnione, można przyznać zwolnienie. W przypadkach, w których udzielono zwolnienia, Komisja może, po skonsultowaniu się z Komitetem Doradczym, zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu dokonywanego przez przedsiębiorstwa, które nie obchodzą środków antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 2/2012, z cła rozszerzonego na mocy niniejszego rozporządzenia.

6. UJAWNIENIE USTALEŃ

- (61) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o najważniejszych faktach i względach prowadzących do powyższych wniosków oraz zaproszone do przedstawienia swoich uwag. Po ujawnieniu ustaleń nie otrzymano żadnych uwag,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ostateczne cło antydumpingowe stosowane wobec „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” z Chińskiej Republiki Ludowej nałożone art. 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2/2012 na przywóz niektórych elementów łącznych ze stali nierdzewnej i ich części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej zostaje niniejszym rozszerzone na przywóz niektórych elementów łącznych ze stali nierdzewnej i ich części wysyłanych z Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Filipin, objętych obecnie kodami CN ex 7318 12 10, ex 7318 14 10, ex 7318 15 30, ex 7318 15 51, ex 7318 15 61 i ex 7318 15 70 (kody Taric: 7318 12 10 11, 7318 12 10 91, 7318 14 10 11, 7318 14 10 91, 7318 15 30 11, 7318 15 30 61, 7318 15 30 81, 7318 15 51 11, 7318 15 51 61, 7318 15 51 81, 7318 15 61 11, 7318 15 61 61, 7318 15 61 81, 7318 15 70 11, 7318 15 70 61 i 7318 15 70 81), z wyjątkiem produktów wytwarzanych przez niżej wymienione przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Dodatkowy kod Taric
Multi-Tek Fasteners Inc, Clark Freeport Zone, Pampanga, Filipiny	B355
Rosario Fasteners Corporation, Cavite Economic Area, Filipiny	B356

2. Stosowanie zwolnień przyznanych przedsiębiorstwom wyszczególnionym w ust. 1 niniejszego artykułu lub upoważnionym przez Komisję zgodnie z art. 3 ust. 2 jest uwarunkowane przedstawieniem organom celnym państwa członkowskiego ważnej faktury handlowej, która jest zgodna z wymogami określonymi w załączniku. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury stosuje się cło antydumpingowe nałożone w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Cło rozszerzone w ust. 1 niniejszego artykułu pobierane jest od przywozu produktów wysyłanych z Filipin, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Filipin, zarejestrowanych zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 502/2012 oraz art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, z wyjątkiem przywozu produktów produkowanych przez przedsiębiorstwa wymienione w ust. 1.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 2/2012 wobec przywozu niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej i ich części, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej poprzez przywóz niektórych elementów złącznych ze stali nierdzewnej oraz ich

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 marca 2013 r.

części wysyłanych z Malezji i Tajlandii, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji i Tajlandii, zostaje niniejszym zakończone.

Artykuł 3

1. Wnioski o zwolnienie z cła rozszerzonego na mocy art. 1 składa się na piśmie w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej; wnioski te muszą być podpisane przez osobę upoważnioną do reprezentowania podmiotu wnoszącego o zwolnienie. Wnioski należy przysyłać na następujący adres:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N-105 08/20
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Faks +32 22956505

2. Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 Komisja, po konsultacji z Komitetem Doradczym, może zezwolić w drodze decyzji na zwolnienie przywozu pochodzącego od przedsiębiorstw, które nie obchodzą środków antydumpingowych wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 2/2012, z cła rozszerzonego na mocy art. 1.

Artykuł 4

Niniejszym poleca się organom celnym zaprzestać rejestracji przywozu, ustanowionej zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 502/2012.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Rady
A. SHATTER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Ważna faktura handlowa, o której mowa w art. 1 ust. 2, musi zawierać oświadczenie podpisane przez pracownika podmiotu wystawiającego fakturę handlową, w następującej formie:

- 1) nazwisko i funkcja oficjalnego przedstawiciela podmiotu, który wystawił fakturę handlową;
- 2) oświadczenie o następującej treści: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [produkt objęty postępowaniem] w ilości [ilość], sprzedany na wywóz do Unii Europejskiej i objęty niniejszą fakturą, został wytworzony przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [kod dodatkowy TARIC] w [państwo, którego dotyczy postępowanie]. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”;
- 3) data i podpis.
